

Rade Krstič

Pesmi

Umiri se, prijatelj

Umiri se, prijatelj.
Ne bom oživiljal tvoje bolečine
in te preganjal z ostrino smrti.

Toda --
ne ponujaj mi roke v slovo,
ko me srečaš na cesti.

Morda te kdaj zbode
igra oblakov.

Deluj, strup, deluj

Deluj, strup, deluj!
Moje pesmi ne uženeš.
Mojih misli ne uloviš.

Si ostal brez sape?

Ne razumeš prabarve?

Ali planja
nesmrtnih besed?

Ob uri dvoma

Ob uri dvoma
si na kraju resnice
in obravnavaš zen.

Ničesar ne odkriješ.

Ničesar ne poudarjaš,
ko gre za mrtve stvari.

Pod katerimi spi polna lunina mena?

Kje so tvoji bojavniki

Kje so tvoji bojavniki,
vihar,
ki razsajaš
po nebu in zemlji?

Z vsemi silami
se zaženeš

v drevo,

ki ga ne moreš izruti.

Moja beseda

Moja beseda
se je spustila
in prelila.

v tvoj molk.
Zaprla je izhod.

Ustvarila globino krika.

Nenadoma izgine

Nenadoma izgine
izpred oči
neka hiša.

Dragulj
izgubi
svoj prvotni sijaj.

Človek
se premakne
z mrtve točke.

Polnijo me strupi

Polnijo me strupi.
Kaplja visi s trna.

Strmim nad takšno strahoto.